EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.5.2022
COM(2022) 611 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram 2022 og med Rådets udtalelse om Finlands stabilitetsprogram 2022

{SWD(2022) 611 final} - {SWD(2022) 640 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Finlands nationale reformprogram 2022 og med Rådets udtalelse om Finlands stabilitetsprogram 2022

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker[1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241[3] om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten trådte i kraft den 19. februar 2021. Genopretnings- og resiliensfaciliteten yder finansiel støtte til gennemførelse af reformer og investeringer og bidrager således med en finanseffekt finansieret af Unionen. Den bidrager til den økonomiske genopretning og til gennemførelsen af bæredygtige og vækstfremmende reformer og investeringer, navnlig til fremme af den grønne og den digitale omstilling, og vil samtidig styrke modstandsdygtigheden og den potentielle vækst i medlemsstaternes økonomier. Den hjælper også med at skabe mere holdbare offentlige finanser og styrke væksten og jobskabelsen på mellemlang og lang sigt. Det maksimale finansielle bidrag for hver medlemsstat inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten blev i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) 2021/241 ajourført den [XX.] juni 2022.

1 EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
2 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

(2) Den 24. november 2021 vedtog Kommissionen den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst, som markerede starten på det europæiske semester 2022 for samordning af de økonomiske politikker. Den tog behørigt hensyn til bekræftelsen på det sociale topmøde i Porto i maj 2021 af det fælles tilsagn om at fortsætte gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev proklameret af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 17. november 2017. Det Europæiske Råd godkendte prioriteterne i den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2022 den 25. marts 2022. Den 24. november 2021 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen, hvori Finland ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse[4]. Samme dato vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som blev vedtaget af Rådet den 5. april 2022, samt forslaget til den fælles rapport om beskæftigelsen 2022, der indeholder en analyse af gennemførelsen af retningslinjerne for beskæftigelsen og principperne for den europæiske søjle for sociale rettigheder, og som blev vedtaget af Rådet den 14. marts 2022.

(3) Ruslands invasion af Ukraine i kølvandet på den globale pandemi har ændret den geopolitiske og økonomiske situation betydeligt. Invasionens indvirkning på medlemsstaternes økonomier har bl.a. kunnet mærkes gennem højere energi- og fødevarepriser og svagere vækstudsigter. De højere energipriser presser især de mest sårbare husholdninger, som er ramt eller risikerer at blive ramt af energifattigdom. EU oplever også en hidtil uset tilstrømning af personer, der flygter fra Ukraine. I den forbindelse blev direktivet om midlertidig beskyttelse den 4. marts 2022 taget i brug for første gang[5] med henblik på at give fordrevne personer fra Ukraine ret til lovligt ophold i EU samt adgang til uddannelse, arbejdsmarkedet, sundhedsydelser, bolig og sociale sikringsordninger.

(4) Under hensyntagen til en økonomisk og geopolitisk situation i hastig udvikling genoptages den brede samordning af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken inden for det europæiske semester i 2022, idet forløbet også tilpasses gennemførelseskravene i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten som skitseret i den årlige undersøgelse af bæredygtig vækst 2022. Gennemførelsen af de vedtagne genopretnings- og resiliensplaner spiller en vigtig rolle for opfyldelsen af målene for samordning af den økonomiske politik under det europæiske semester, eftersom planerne indeholder foranstaltninger til at håndtere alle eller en betydelig del af de relevante landespecifikke henstillinger, der blev udstedt i forbindelse med semesterforløbet i 2019 og 2020. De landespecifikke henstillinger fra 2019 og 2020 er fortsat yderst relevante for genopretnings- og resiliensplaner, der er blevet revideret, ajourført eller ændret i henhold til artikel 14, 18 og 21 i forordning (EU) 2021/241, hvilket gælder for alle landespecifikke henstillinger, der blev udstedt før datoen for den modificerede plan.

---

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

5 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

(5) Den generelle undtagelsesklausul har været aktiveret siden marts 2020[6]. I sin meddelelse af 3. marts 2021[7] indtog Kommissionen den holdning, at beslutningen om, hvorvidt den generelle undtagelsesklausul skal deaktiveres eller fortsat skal anvendes, bør træffes som led i en overordnet vurdering af økonomiens tilstand med niveauet for den økonomiske aktivitet i Unionen eller i euroområdet sammenlignet med niveauet før krisen (ultimo 2019) som det bærende kvantitative kriterie. Den øgede usikkerhed og de alvorlige nedadrettede risici for de økonomiske udsigter som følge af krig i Europa samt de hidtil usete stigninger i energipriserne og de vedvarende forstyrrelser af forsyningskæderne berettiger, at stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul fortsat er aktiveret i hele 2023.

(6) Ifølge den fremgangsmåde, der følges i Rådets udtalelse af 18. juni 2021 om stabilitetsprogrammet 2021, bestemmes den finanspolitiske kurs i øjeblikket bedst ud fra ændringen i primære udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden), idet der ses bort fra kriserelaterede midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19, mens udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler medtages, i forhold til den potentielle vækst på mellemlang sigt[8]. I forbindelse med undersøgelsen af, om den nationale finanspolitik er forsvarlig, og om sammensætningen heraf bidrager til en bæredygtig genopretning i overensstemmelse med den grønne og den digitale omstilling, lægges der foruden den overordnede finanspolitiske kurs også vægt på udviklingen i de nationalt finansierede[9] primære løbende udgifter (ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og kriserelaterede midlertidige nødforanstaltninger i forbindelse med covid-19) samt i investeringerne.

(7) Den 2. marts 2022 vedtog Kommissionen en meddelelse, som udstikker overordnede finanspolitiske retningslinjer for 2023 med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at forberede deres stabilitets- og konvergensprogrammer og dermed styrke den politiske samordning[10]. På grundlag af de makroøkonomiske udsigter i vinterprognosen 2022 bemærkede Kommissionen, at det forekommer hensigtsmæssigt at gå fra en samlet set understøttende finanspolitisk kurs i 2020-2022 til en overvejende neutral samlet finanspolitisk kurs i 2023, samtidig med at der udvises parathed til at reagere på udviklingen i den økonomiske situation. Kommissionen meddelte, at de finanspolitiske henstillinger for 2023 fortsat bør differentieres mellem medlemsstaterne under hensyntagen til eventuelle afsmittende virkninger mellem landene. Kommissionen opfordrede medlemsstaterne til at følge disse retningslinjer i deres stabilitets- og konvergensprogrammer. Kommissionen forpligtede sig til at følge den økonomiske udvikling nøje og tilpasse sine politiske retningslinjer efter behov,

---

6 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om aktivering af stabilitets- og vækstpagtens generelle undtagelsesklausul,
Bruxelles (COM(2020) 123 final af 20.3.2020).

7 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet – Et år siden covid-19 brød ud: finanspolitisk reaktion, Bruxelles (COM(2021) 105 final af 3.3.2021).

8 Skønnene vedrørende den finanspolitiske kurs og dens komponenter i denne henstilling stammer fra skøn foretaget af Kommissionen på basis af de antagelser, der ligger til grund for Kommissionens forårsprognose 2022. Kommissionens skøn over den potentielle vækst på mellemlang sigt tager ikke højde for de positive virkninger af reformer, der indgår i genopretnings- og resiliensplanen, og som kan øge den potentielle vækst.

9 Dvs. ikke finansieret med tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten eller andre EU-midler.

10 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet – Finanspolitiske retningslinjer for 2023, Bruxelles (COM(2022) 85 final af 2.3.2022).

senest i forbindelse med forårspakken inden for rammerne af det europæiske semester i slutningen af maj 2022.

(8) For så vidt angår de finanspolitiske retningslinjer, som blev udstukket den 2. marts 2022, tager de finanspolitiske henstillinger for 2023 hensyn til den forværrede økonomiske situation, den øgede usikkerhed og yderligere nedadrettede risici og den højere inflation sammenlignet med vinterprognosen. Den finanspolitiske reaktion skal derfor tage sigte på at forøge de offentlige investeringer i grøn og digital omstilling og energisikkerhed og på at opretholde købekraften i de mest sårbare husholdninger med henblik på at afbøde virkningerne af energiprisstigningerne og begrænse inflationspresset fra anden runde-effekter ved hjælp af målrettede og midlertidige foranstaltninger; finanspolitikken skal forblive fleksibel, så den kan tilpasses de hurtigt skiftende omstændigheder, og den skal i de enkelte lande afpasses efter deres finanspolitiske og økonomiske situation, herunder med hensyn til eksponering for krisen og tilstrømningen af fordrevne personer fra Ukraine.

(9) Den 27. maj 2021 indgav Finland sin nationale genopretnings- og resiliensplan til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2021/241. Kommissionen har i medfør af artikel 19 i forordning (EU) 2021/241 vurderet genopretnings- og resiliensplanens relevans, effektivitet, virkningsfuldhed og sammenhæng i overensstemmelse med vurderingskriterierne i bilag V til forordningen. Den 29. oktober 2021 vedtog Rådet en afgørelse om godkendelse af vurderingen af Finlands genopretnings- og resiliensplan. Tilrådighedsstillelsen af trancher er betinget af, at Kommissionen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i forordning (EU) 2021/241 har truffet en afgørelse om, at Finland på tilfredsstillende vis har opfyldt de relevante milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse. En tilfredsstillende opfyldelse forudsætter, at opfyldelsen af forudgående milepæle og mål ikke er blevet tilbagerullet.

(10) Den 13. april 2022 fremlagde Finland sit nationale reformprogram 2022 og sit stabilitetsprogram 2022 i overensstemmelse med fristen i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1466/97. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen. Det nationale reformprogram 2022 afspejler i overensstemmelse med artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 også Finlands halvårlige rapportering om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen.

(11) Den 23. maj 2022 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Finland 2022[11]. Heri foretages der en vurdering af Finlands fremskridt med hensyn til at gennemføre de relevante landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget af Rådet i 2019, 2020 og 2021, og der gøres status over Finlands gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen med udgangspunkt i resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten. På grundlag af denne analyse er der i landerapporten udpeget mangler med hensyn til udfordringer, som enten ikke håndteres eller kun håndteres delvist i genopretnings- og resiliensplanen, ligesom der også afdækkes nye udfordringer, herunder som følge af Ruslands invasion af Ukraine. Rapporten indeholder også en vurdering af Finlands fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelse af EU's overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling.

[11] SWD(2022) 611 final.

(12) Den 23. maj 2022 offentliggjorde Kommissionen en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF. I rapporten er der redegjort for budgetsituationen i Finland, eftersom landets offentlige gæld i 2021 oversteg traktatens referenceværdi på 60 % af BNP, ligesom gældsreduktionsmålet ikke blev overholdt. I rapporten blev det konkluderet, at gældskriteriet ikke var opfyldt. I overensstemmelse med meddelelsen af 2. marts 2022 tog Kommissionen i sin vurdering af alle relevante faktorer hensyn til, at overholdelse af gældsreduktionsmålet vil indebære en for krævende fremrykket finanspolitisk indsats, der risikerer at bringe væksten i fare. Kommissionen mener derfor ikke, at det er berettiget at overholde gældsreduktionsmålet under de nuværende ekstraordinære økonomiske forhold. Som bebudet foreslog Kommissionen ikke at indlede en ny procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i foråret 2022, men vil i efteråret 2022 revurdere, om det muligvis skal foreslås at indlede en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

(13) Den 20. juli 2020 henstillede Rådet, at Finland i 2020 og 2021 skulle træffe alle nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med den generelle undtagelsesklausul til effektivt at imødegå pandemien, understøtte økonomien og støtte den efterfølgende genopretning. Det henstillede også, at Finland skulle føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og sikre en holdbar gæld, og samtidig øge investeringerne, så snart den økonomiske situation tillader det. Ifølge data valideret af Eurostat faldt Finlands offentlige underskud i 2021 fra 5,5 % af BNP i 2020 til 2,6 % i 2021. Finlands finanspolitiske reaktion understøttede den økonomiske genopretning i 2021, mens de midlertidige nødhjælpsforanstaltninger faldt fra at udgøre 2,8 % af BNP i 2020 til 1,7 % i 2021. De foranstaltninger, som Finland har truffet i 2021, er i overensstemmelse med Rådets henstilling af 20. juli 2020. De diskretionære budgetforanstaltninger, som regeringen traf i 2020 og 2021, var enten af midlertidig karakter eller blev opvejet af udlignende foranstaltninger. Ifølge data valideret af Eurostat udgjorde den offentlige gæld 65,8 % af BNP i 2021.

(14) Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for de budgetmæssige fremskrivninger i stabilitetsprogrammet 2022, er realistisk. Regeringen forventer en realvækst i BNP på 1,5 % i 2022 og 1,7 % i 2023. Til sammenligning forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 en lidt højere realvækst i BNP på 1,6 % i 2022 og 1,7 % i 2023. I sit stabilitetsprogram for 2022 forventer regeringen, at det samlede underskud vil falde til 2,2 % af BNP i 2022 og til 1,7 % i 2023. Faldet i 2022 afspejler hovedsagelig den stærke vækst i den økonomiske aktivitet og afviklingen af de fleste nødforanstaltninger. Ifølge programmet forventes den offentlige gældskvote at stige til 66,2 % i 2022 og til 66,9 % i 2023. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 et offentligt underskud i 2022 og 2023 på henholdsvis 2,2 % og 1,7 % af BNP. Dette er i overensstemmelse med det underskud, der blev fremskrevet i stabilitetsprogrammet 2022. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 forventes den offentlige gældskvote at ligge på nogenlunde samme niveau, nemlig 65,9 % i 2022 og 66,6 % i 2023.

Ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 anslås den potentielle produktionsvækst på mellemlang sigt (gennemsnit over 10 år) at være på 1,2 %. Dette skøn tager dog ikke højde for virkningerne af de reformer, der indgår i genopretnings- og resiliensplanen, og som kan øge Finlands potentielle vækst.

(15) I 2022 udfasede regeringen størstedelen af de foranstaltninger, der blev truffet som reaktion på covid-19-krisen, således at de midlertidige nødhjælpsforanstaltninger forventes at aftage fra 1,7 % af BNP i 2021 til 0,2 % i 2022. Det offentlige underskud

påvirkes af de foranstaltninger, der er vedtaget for at imødegå de økonomiske og sociale virkninger af stigningen i energipriserne, som ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 anslås til 0,1 % af BNP i 2022 og 0,0 % af BNP i 2023[12]. Foranstaltningerne består hovedsagelig af midlertidige skatteforanstaltninger (f.eks. fradrag for rejseudgifter). De er meldt ud som værende af midlertidig karakter. Hvis energipriserne forbliver høje i 2023, kan nogle af foranstaltningerne imidlertid videreføres Det offentlige underskud påvirkes også af omkostningerne ved at tilbyde midlertidig beskyttelse til fordrevne personer fra Ukraine, som ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 forventes at udgøre 0,1 % af BNP i 2022 og 0,2 % i 2023[13], samt forøgelsen af forsvarsudgifterne med 0,3 % af BNP i 2022 og 0,1 % af BNP i 2023.

(16) Den 18. juni 2021 henstillede Rådet, at Finland[14] i 2022 fastholder en understøttende finanspolitisk kurs, som omfatter finanseffekten af genopretnings- og resiliensfaciliteten, og opretholder nationalt finansierede investeringer. Det henstillede også, at Finland, når den økonomiske situation tillader det, skulle føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt og sikre finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt, og samtidig skulle øge investeringerne med henblik på at løfte vækstpotentialet.

(17) Ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 og de oplysninger, der er indeholdt i Finlands stabilitetsprogram 2022, forventes den finanspolitiske kurs i 2022 at være understøttende med -0,6 % af BNP[15]. Finland agter løbende at støtte genopretningen ved at udnytte genopretnings- og resiliensfaciliteten til at finansiere yderligere investeringer som henstillet af Rådet. Det positive bidrag til den økonomiske aktivitet fra udgifter finansieret med tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler forventes at stige med 0,2 procentpoint i forhold til 2021. Nationalt finansierede investeringer skønnes at indebære et ekspansivt bidrag til den finanspolitiske kurs på 0,2 procentpoint i 2022[16]. Finland planlægger derfor at opretholde nationalt finansierede investeringer som henstillet af Rådet. Samtidig ventes væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. nye foranstaltninger på indtægtssiden) i 2022 at indebære et stort set neutralt bidrag på 0,1 procentpoint til den samlede finanspolitiske kurs. Dette omfatter den yderligere virkning af foranstaltningerne til afhjælpning af de økonomiske og sociale følger af stigningen i energipriserne (0,1 % af BNP) samt omkostningerne ved at yde midlertidig beskyttelse til fordrevne personer fra Ukraine (0,1 % af BNP).

---

12 Tallene angiver niveauet for de årlige budgetomkostninger ved de foranstaltninger, der er truffet siden efteråret 2021, herunder løbende indtægter og udgifter samt – hvis det er relevant – investeringsforanstaltninger.

13 Det samlede antal fordrevne personer fra Ukraine til EU forventes gradvist at nå op på 6 mio. ved udgangen af 2022, og deres geografiske fordeling anslås på grundlag af størrelsen af det eksisterende diasporasamfund, den relative befolkningsstørrelse i den modtagende medlemsstat og den faktiske fordeling af fordrevne personer fra Ukraine i hele EU pr. marts 2022. Hvad angår budgetudgifter pr. person baseres skønnene på Kommissionens Fælles Forskningscenters Euromod-mikrosimuleringsmodel, idet der tages hensyn til både kontantoverførsler og naturalydelser såsom uddannelse og sundhedspleje, som de berørte kan komme i betragtning til.

14 Rådets henstilling af 18. juni 2021 med Rådets udtalelse om Finlands konvergensprogram for 2021 (EUT C 304 af 29.7.2021, s. 126).

15 Hvis indikatoren er negativ (positiv), betyder det, at væksten i de primære udgifter ligger over (under) den økonomiske vækst på mellemlang sigt, hvilket er tegn på en ekspansiv (kontraktiv) finanspolitik.

16 Andre nationalt finansierede investeringsudgifter skønnes at indebære et ekspansivt bidrag på 0,3 procentpoint af BNP.

(18) I 2023 forventes den finanspolitiske kurs ifølge Kommissionens forårsprognose 2022 at ligge på 0,3 % af BNP under antagelse af en uændret politik[17]. Finland forventes fortsat at anvende tilskuddene fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2023 til at finansiere yderligere investeringer til støtte for genopretningen. Det positive bidrag til den økonomiske aktivitet fra udgifter finansieret med tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-midler forventes at stige med 0,2 procentpoint i forhold til 2022. Nationalt finansierede investeringer skønnes at indebære et ekspansivt bidrag til den finanspolitiske kurs på 0,1 procentpoint i 2023[18]. Samtidig ventes væksten i nationalt finansierede primære løbende udgifter (ekskl. nye foranstaltninger på indtægtssiden) i 2023 at indebære et kontraktivt bidrag på 0,4 procentpoint til den samlede finanspolitiske kurs. Dette omfatter virkningerne af udfasningen af foranstaltningerne til håndtering af stigningen i energipriserne (0,1 % af BNP) samt yderligere omkostninger ved at yde midlertidig beskyttelse til fordrevne personer fra Ukraine (0,1 % af BNP).

(19) Ifølge stabilitetsprogrammet 2022 forventes det offentlige underskud gradvist at aftage til 1,4 % af BNP i 2024 og til 1,8 % senest i 2025. Det offentlige underskud ventes derfor at forblive under 3 % af BNP inden for programmets tidshorisont. Ifølge programmet vil den offentlige gældskvote stige i 2025, nemlig til 68,0 % i 2024 og til 69,1 %i 2025. På grundlag af Kommissionens analyse forekommer der at være en moderat risiko for, at gælden er uholdbar på mellemlang sigt.

(20) Finlands sociale sikringssystem giver omfattende dækning og effektiv beskyttelse mod fattigdom, men er også kendetegnet ved høj kompleksitet og en vis iboende ineffektivitet. Dette vedrører navnlig kombinationen af arbejdsindkomst og sociale ydelser og afhjælpning af langtidsledighed. En omfattende reform af det sociale sikringssystem vil være afgørende for at strømline systemet, styrke incitamenterne til at arbejde samtidig med, at den sociale beskyttelse bevares, og øge beskæftigelsesfrekvensen i overensstemmelse med regeringens langsigtede mål. Dette vil øge de offentlige indtægter fra indkomstskatter og øge produktiviteten af udgifterne til social beskyttelse, hvilket vil understøtte de offentlige finansers holdbarhed. I 2020 fik et særligt parlamentarisk udvalg til opgave at udarbejde en reform, som skal ligge klar senest i 2027. I januar 2022 offentliggjorde udvalget resultaterne af sit arbejde med kortlægning af problemerne, og næste fase består i at udvikle potentielle løsninger på de problemer, der er udpeget, og foreslå alternative måder, hvorpå det sociale sikringssystem kan indrettes. Regeringens vedtagelse af en køreplan for reformen af det sociale sikringssystem på grundlag af udvalgets arbejde vil sætte skub i forberedelsen af reformen og bane vejen for dens gennemførelse.

(21) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, litra b), i og bilag V, kriterie 2.2, til forordning (EU) 2021/241 indeholder genopretnings- og resiliensplanen et omfattende sæt gensidigt forstærkende reformer og investeringer, som skal gennemføres senest i 2026. Disse hjælper med at håndtere alle eller en betydelig del af de økonomiske og sociale udfordringer, der er skitseret i de landespecifikke henstillinger, som Rådet rettede til Finland i forbindelse med det europæiske semester i 2019 og 2020, såvel som i alle landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt før datoen for vedtagelse

[17] Hvis indikatoren er negativ (positiv), betyder det, at væksten i de primære udgifter ligger over (under) den økonomiske vækst på mellemlang sigt, hvilket er tegn på en ekspansiv (kontraktiv) finanspolitik.

[18] Andre nationalt finansierede investeringsudgifter skønnes at indebære et kontraktivt bidrag på 0,2 procentpoint af BNP.

af planen. Planen omfatter navnlig ajourføring af loven om klimaændringer og de igangværende løbende reformer af uddannelsessystemet, det sociale sikringssystem og sundhedssystemet. Den omfatter også foranstaltninger, der tager sigte på at fremme beskæftigelsen, samt foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe hvidvask af penge og støtte oprettelsen af et positivt kreditregister.

(22) Gennemførelsen af Finlands genopretnings- og resiliensplan forventes at bidrage til yderligere at fremme den grønne og den digitale omstilling. Foranstaltningerne til støtte for klimamål i Finland omfatter et beløb, der svarer til 50,1 % af planens samlede tildeling, mens foranstaltningerne til støtte for digitale mål omfatter et beløb, der svarer til 27,5 % af planens samlede tildeling. En fuld gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen i overensstemmelse med de relevante milepæle og mål vil hjælpe Finland med at komme sig hurtigt oven på covid-19-krisen og samtidig styrke landets modstandsdygtighed. Det er fortsat vigtigt systematisk at inddrage arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter for at sikre en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen samt af andre økonomipolitiske og beskæftigelsespolitiske tiltag, der går ud over planen, og således sikre et bredt ejerskab til den overordnede politiske dagsorden.

(23) Den 5. maj 2022 godkendte Kommissionen Finlands programmeringsdokumenter vedrørende samhørighedspolitikken[19], undtagen programmeringen for Fonden for Retfærdig Omstilling og det samhørighedspolitiske program for Ålandsøerne. Ålandsøerne forelagde det samhørighedspolitiske program den 4. april 2022. Finland har i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 taget hensyn til de relevante landespecifikke henstillinger i forbindelse med programmeringen af midlerne under samhørighedsfondene for perioden 2021-2027. Dette er en forudsætning for at øge effektiviteten og få størst mulig merværdi af den finansielle støtte, der modtages via samhørighedsfondene, og samtidig fremme koordineringen, komplementariteten og sammenhængen mellem disse fonde og Unionens øvrige instrumenter og fonde. En vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten og af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken kræver også, at flaksehalsene for investeringer til støtte for den grønne og den digitale omstilling og en afbalanceret territorial udvikling fjernes.

(24) I overensstemmelse med den opfordring, som EU's stats- og regeringschefer fremsatte i Versailleserklæringen, er formålet med REPowerEU-planen at udfase Den Europæiske Unions afhængighed af import af fossile brændstoffer fra Rusland så hurtigt som muligt. Med henblik herpå er man i dialog med medlemsstaterne i færd med at udpege de bedst egnede projekter, investeringer og reformer på nationalt, regionalt og EU-plan. Disse foranstaltninger skal reducere den samlede afhængighed af fossile brændstoffer og flytte importen af fossile brændstoffer væk fra Rusland.

(25) Selv om den finske økonomi er en af de mest energiintensive økonomier i EU, har Finland sat sig som mål at blive det første fossilfrie velfærdssamfund og nå kulstofneutralitet senest i 2035. Energisektoren, industrien, transportsektoren og byggesektoren er de sektorer, der først og fremmest skal bidrage til omfattende

[19] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

reduktioner af drivhusgasemissionerne. Udfordringerne i forbindelse med dette mål omfatter et betydeligt behov for private og offentlige investeringer samt forsinkelser i investeringerne til vedvarende energi som følge af en pukkel af ansøgninger om miljøtilladelser, der mangler at blive behandlet. Ifølge 2020-data er Finland stærkt afhængigt af Rusland hvad angår landets import af gas (67 % sammenlignet med 44 % i EU), olie (84 % sammenlignet med 26 % i EU) og kul (55 % sammenlignet med 54 % i EU)[20]. Den finske økonomi er dog kun i begrænset omfang afhængig af importeret gas (der tegnede sig for 6,9 % af energimikset i 2020), og importen af alle tre ressourcer kan i vidt omfang erstattes af andre brændstoffer eller import fra andre lande. Finland har truffet nødforanstaltninger for at sikre, at de sektorer, der er afhængige af disse brændstoffer, kan fortsætte deres aktiviteter i tilfælde af forsyningsforstyrrelser, ligesom landet er i færd med at træffe foranstaltninger til at flytte energiimporten væk fra Rusland. Finland bruger meget lidt gas til opvarmning af boliger, og elektricitetsværkerne kan generelt erstatte deres forbrug af gas med andre brændstoffer. Finland har ikke adgang til indenlandske gaslagre, men Balticconnector-tovejsgasrørledningen blev operationel i 2020, og landet forventer at færdiggøre sin tredje LNG-terminal i anden halvdel af 2022 Sammen med de to allerede eksisterende LNG-terminaler og potentielle fremtidige projekter, forventes det, at den samlede kapacitet til gasimport snart vil kunne dække en betydelig del af Finlands gasimportbehov. Det anbefales, at nye gasrelaterede infrastruktur- og netinvesteringer om muligt er fremtidssikrede for at fremme deres bæredygtighed på lang sigt i kraft af fremtidige nye anvendelsesmuligheder for bæredygtige brændstoffer. Cirka en tredjedel af Finlands energimiks udgøres fortsat af olie og kul, selv om Finland også arbejder på at flytte importen af olie og kul væk fra Rusland. Kerneenergi udgjorde 17 % af energimikset i 2020 med Rusland som en vigtig kilde til kernebrændsel. Finlands elsammenkoblingssats er i øjeblikket 29 %, men denne sats forventes at stige på mellemlang sigt. Finlands nationale eltransmission kunne godt styrkes. Det kan alt i alt konkluderes, at selv om Finland bevæger sig væk fra sin begrænsede afhængighed af fossile brændstoffer fra Rusland, kræver de nuværende omstændigheder større investeringer i og fremskyndelse af dekarboniseringen og sikring af energieffektivitet og forsyningssikkerhed. Dette omfatter en yderligere strømlining af tilladelsesprocedurerne for at afvikle puklen af ansøgninger om tilladelser til energiprojekter og for at lette yderligere prioriterede investeringer. Ambitionsniveauet med hensyn til at reducere drivhusgasemissionerne, øge anvendelsen af vedvarende energi og forbedre energieffektiviteten skal hæves yderligere, hvis Finland skal opfylde "Fit for 55"-målene.

(26) Den hurtigere omstilling til klimaneutralitet og væk fra brugen af fossile brændstoffer vil medføre betydelige omstruktureringsomkostninger i adskillige sektorer, men Finland vil som led i samhørighedspolitikken kunne trække på mekanismen for retfærdig omstilling til at mindske omstillingens socioøkonomiske virkning i de hårdest ramte områder. Finland vil også kunne trække på Den Europæiske Socialfond Plus til at forbedre beskæftigelsesmulighederne og styrke den sociale samhørighed.

[20] Eurostat (2020), import fra Rusland i forhold til den samlede import af naturgas, råolie og stenkul. For gennemsnittet for EU-27 er den samlede import baseret på import fra lande uden for EU-27. For Finland omfatter den samlede import handel inden for EU. Råolie omfatter ikke raffinerede olieprodukter.

(27) Rådet har på baggrund af Kommissionens vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet 2022, og dets holdning[21] afspejles i henstilling 1 nedenfor.

(28) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og deres kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions virkemåde henstillede Rådet, at medlemsstaterne i euroområdet træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen vedrørende den økonomiske politik i euroområdet. For Finlands vedkommende afspejles dette især i henstilling 1 og 2 nedenfor,

HENSTILLER, at Finland i 2022 og 2023 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. sikre i 2023, at væksten i nationalt finansierede løbende udgifter er i overensstemmelse med en overordnet neutral finanspolitisk kurs, under hensyntagen til fortsat midlertidig og målrettet støtte til husholdninger og virksomheder, som er mest sårbare over for stigninger i energipriserne, og til personer på flugt fra Ukraine; være rede til at tilpasse de løbende udgifter til den omskiftelige situation; øge de offentlige investeringer i den grønne og den digitale omstilling og i energisikkerhed, bl.a. ved at anvende genopretnings- og resiliensfaciliteten, RePowerEU og andre EU-fonde; for perioden efter 2023, føre en finanspolitik, der tager sigte på at opnå en forsvarlig budgetstilling på mellemlang sigt fremlægge politiske forslag til reformen af det sociale sikringssystem, som tager sigte på at gøre systemet for sociale ydelser mere effektivt, fremme incitamenterne til at arbejde og støtte de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt

2. fortsætte gennemførelsen af sin genopretnings- og resiliensplan i overensstemmelse med de milepæle og mål, der er anført i Rådets gennemførelsesafgørelse af 29. oktober 2021; fortsætte gennemførelsen af de vedtagne programmer vedrørende samhørighedspolitikken for 2021-2027 og hurtigt afslutte forhandlingerne med Kommissionen angående programmeringsdokumenterne vedrørende samhørighedspolitikken for Ålandsøerne for 2021-2027 og Fonden for Retfærdig Omstilling med henblik på at påbegynde gennemførelsen

3. mindske den samlede afhængighed af fossile brændstoffer og diversificere importen heraf ved at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi, herunder ved at strømline tilladelsesprocedurerne yderligere, og fremme investeringer i dekarbonisering af industrien og elektrificering af transportsektoren; udvikle energiinfrastrukturen for at øge forsyningssikkerheden.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand

[21] I henhold til artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.